

VERDWIJNEND AMSTERDAM.
Panorama, genomen vanaf het dak van de diamantslijperij Boaz op Uilenburg, van een gedeelte van Amsterdam, het bij velen bekende en schilderachtige Uilenburg, dat weldra onder sloopershanden vallen zal. *(V.F.B.)*

NIEUW-AMSTERDAM.
Waar vroeger verschillende oude, bij Amsterdammers zoo goed bekende gebouwen stonden, als Zeemanshoop, Cramp & Cretoir, Hagemins enz., verrijst thans op den Dam 'n groot kleerenpaleis v. d. firma Peek & Cloppenburg. *(V.F.B.)*

nog dan Mira's waagstuk viel de rit van den lieven knaap in den smaak van het publiek. Het was dan ook het aangrijpendst oogenblik van den geheelen avond, als door den helschen gloed der electrische booglampen het wagentje met het aardige kind kwam neerstuiven, gelijk den dood tegemoet, terwijl na fel geschetter van koper het orkest volkomen zweeg. En iedereen zweeg dan. Men hoorde slechts het gierend schuiven der wielen langs de gladde baan, den korten slag van het voertuigje als het na de onderbreking weder op de baan neerkwam, en het doffe plofje wanneer het aan het einde van zijn roekeloozen tocht op de matrassen landde. Dan ging een groote zucht, die als een windvleug was, door de sensatie-hongerige menigte.

Temidden der mannen, die druk met het stellen der staven en verbindingen bezig zijn, is ook Jim, de Clown. Bij een zoo vele handen eischend werk helpen ook alle artisten mede, en den betrouwbaarsten en handigsten onder hen is opgedragen de verbindingen goed na te zien, opdat alles wèlsluitend en veilig om te berijden zijn zal. Zoo behoorde Jim ook tot de paar helpers, die na den rit van Mira de stutten bij de onderbreking meer tot elkaar brachten en den kleinen vloer op die stutten legden, waardoor de opening in het baanvlak smaller werd. De fiets sprong namelijk over een vrij breede opening heen, maar voor het vierwielig wagentje zou dat te gevaarlijk zijn, daar het dan wel eens uit de richting raken kon en omlaag storten.

De toebereidselen voor Mira's rit zijn gereed; de mannen ruimen gereedschappen en ladders weg. Jim met een blauwlinnen pantalon en kiel, zooals alle helpers dragen, over zijn satijnen hansop, staat met de handen in de broekzakken nabij de matrassen, en kijkt de steile, schelverlichte witte baan op. Zijn gelaat heeft een sombere uitdrukking. Nerveus kauwt hij op een cigaret. Telkenmale veranderend van houding, lijkt hij een prooi aan een innerlijken strijd. Weer kijkt hij omhoog, de steile breede baan op, en nu rilt hij even, onmerkbaar.

„Het is het eenige wat haar schelen kan: die jongen," mompelt hij, — „het eenige wat haar wellicht weerhoudt om mij . . . ." Een zeer smartelijke trek komt op zijn gelaat, als had hij een hevige lichamelijke pijn te verduren. „Ach, ach, het is zóó toch geen leven; er gebeure wat wil, maar zóó houd ik het geen dag meer uit. Mijn bestaan zonder Mira is een afschuwelijke kwelling."

Hij doet nu eenige passen heen en weer, kribbig wendt hij zich af van het thans weder binnenstroomend publiek, waarvan sommigen hem herkennen en aan elkander aanwijzen. Wrevelig keert hij zich om, baant zich een weg door de menigte. Langs de kleedkamer gaand, ziet hij door de geopende deur Mira en haar zoontje gereed staan om bij de eerste waarschuwing op te treden. Hij ziet, hoe de moeder met innige teederheid den jongen tegen zich aandrukt en hem de wangen streelt. En het is of een giftige pijl hem treft. Hij siddert.

„Altijd en altijd die jongen" bromt hij woedend. En zich weer omwendend naar zijn plaats van daareven, lispelt hij: „Zoowaar, zoowaar, ik dòe het."

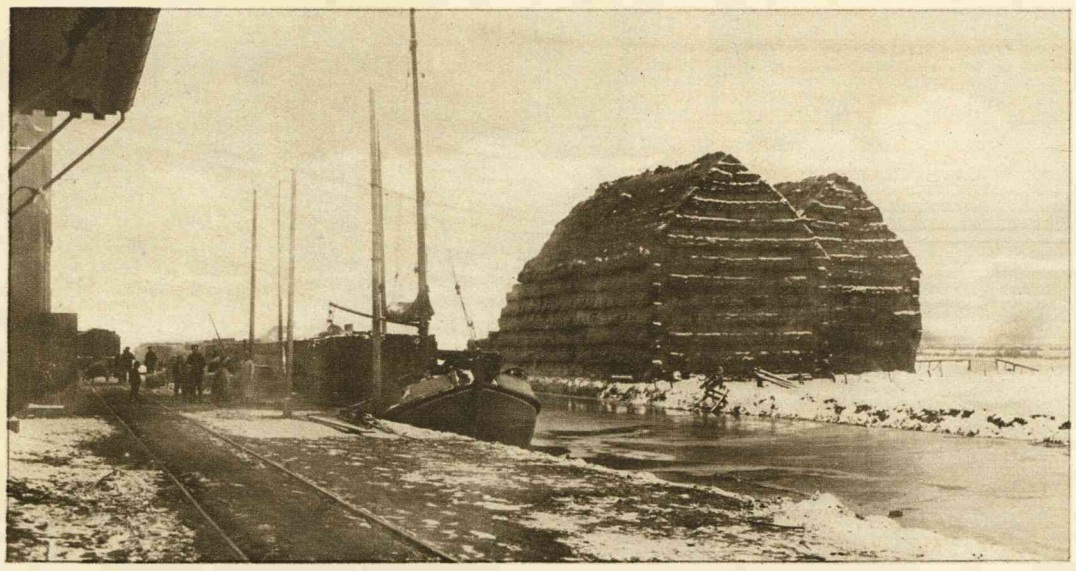
Jim was als vele clowns een eenzelvig somber mensch. Een dagelijksch vermaak voor de gansche stad, was deze man voor zichzelven echter eer droevig dan luchthartig. Somber en hartstochtelijk van aard, kon hij in de eenzaamheid van zijn niet zeer vreugdevol leven urenlang aan de onbillijkheid van zijn lot zitten peinzen, en o, hoe vaak had hij zichzelven beloofd, het geluk eindelijk eens te vermeesteren, hoe ver en onbereikbaar het zich ook aan hem vertoonde.

Den laatsten tijd, sinds hij Mira had leeren kennen, wist hij wat zijn levensgeluk was, en hij had zichzelven een duren eed gezworen nu doortastend te zijn, opdat zijn geluk hem niet ontglippen zou. Ah, dat zij hem bij haar kind achterstelde . . . Had hij niet evenzeer een kind, dat hij met groote liefde liefhad. En toch . . . was zijn Dick zijn oogappel niet, zoogoed als zij haar Bob verafgoodde. Ja, in werkelijkheid hield hij nog meer van zijn kind dan zij van het hare. Hij zou zijn jongen niet in een wagentje die steile baan laten afrijden. Niet dat daar zoo'n gevaar wellicht bij was, maar als je je kind werkelijk beminde, zag je overal gevaar in, zou je hem dàt besparen . . . .

Zoo mijmerend is hij weer langs de kleedkamer geloopen. En nog steeds staat de beminde Mira met den arm om haar knaapje gestrengeld en liefkoost zijn wangen. „Vervloekt, vervloekt," gromt Jim, wanneer hij ze dan arm in arm ziet loopen naar de houten achtertrap die naar het platform boven in het gebouw voert, vanwaar zij elk op hun beurt straks zullen komen neersuizen voor de vervaarde blikken der menigte.

Het orkest zet een joligen marsch in. Nog meer lichten floepen aan; een zoeklicht-apparaat steekt zijn roerloozen maanhellen stralenbundel door alles henen. Het gebouw glanst van vergulдsel en rijke kleurpartijen. De overvolle amphitheaters rondom zijn als hellende wanden van boven tot onder met menschengezichten bekleed.

Na den marsch klinkt een daverende dans, en temidden daarvan ziet het publiek plotseling boven op het platform

DE STROOBORD-FABRICATIE IN BEELD.
Op deze pagina reproduceeren wij een aantal interessante foto's, die de fabricatie van het bekende stroobord in beeld brengen, een industrie, die duizenden in ons land een broodwinning verschaft. — Onze afbeelding hierboven vertoont de groote voorraden stroo, die, per schuit aangevoerd, op bewerking te wachten liggen.

DE STROOBORD-FABRICATIE IN BEELD.
Het geperste stroo wordt ter verdere bewerking naar de fabriek gebracht.

DE STROOBORD-FABRICATIE IN BEELD.
De stroomassa wordt tot een vloeistof verwerkt, waarin tevens weder oude stukken carton gemengd worden.

DE STROOBORD-FABRICATIE IN BEELD.
De trein rijdt de fabriek binnen om het papier bij wagonladingen gelijk weg te halen. *(foto's V.F.B.)*